

kaj doseči, kakor hitro bi vsaj učiteljem zboljšali plače tolikanj, kakor bi zaslužili; to pa tudi veste, da smo mi bolj potrebni pomoči kakor Ve, ker imamo družino!

Nespametno je torej bilo, zaradi tega pričenjati prepir z nami, saj slednjič vendar mi ne bomo odmerjali Vam plač. To, kar smo mi zapisali na popir, ostalo bode najbrže za Vas in za nas le na popirju; čemu kršiti torej slog, katera nas je do sedaj tako lepo vezala.

Jaz upam, da je s tem prepir poravnán in da bomo zopet složno delovali za svoj ugled in za zboljšanje svojega stanja.

To je moje kratko poročilo o delovanju odborovem; natančneje boste lahko posneli iz poročila našega tajnika in blagajnika.

(Živahno ploskanje in odobravanje.)

(Dalje prih.)

III. občni zbor „Društva za zgradbo učiteljskega konvikta v Ljubljani“.

(Dalje)

Vseji dne 31. vinotoka pa je odbor v pomnožitev zgradbenega kapitala odobril po društvenem blagajniku g. Dimniku sestavljeni naš „gospodarski program“ (glej Učit. Tovarish). Dolžnost vsakega zavednega učitelja in učiteljice pa je, da tudi kupuje samo pri teh trgovcih, ki so na glasu, da imajo pošteno blago, katero nam — učiteljstvu — prodajajo s častno besedo po najnižji ceni. S tem bomo koristili sebi in društvu, zato le vedno „svoji k svojim“! Odbor pa je bil pri tem mnenja, da bi se dal tak program izpeljati tudi drugod po deželi, le resne volje in poskusiti je treba.

Dalje se je v tej seji sklenilo: 1. Izdati s pomočjo slovenskih pesnikov, pisateljev, glasbenikov in umetnikov „Almanah“ v proslavo 50 letnega vladanja Njegovega Veličanstva, presvetlega cesarja našega. To bi bilo ne le našemu društvu v korist, ampak tudi učiteljstvu našemu v čast in moralno podporo. 2. Izdajati mladinsko knjižnico pod imenom „Zabavni listi“, ki bi izhajali v poljubnem času, kadar bi se že prejšnji zvezek razprodal. Založnika in dokaj lepega in primernega gradiva smo si že preskrbeli; društvo pa bi pri tem ne imelo nobene škode, pač pa lep dobiček (5%), ako bi nas učiteljstvo podpiralo z naročili, česar se gotovo tudi nadejamo, saj bo le učiteljstvu v korist in čast.

Odbor pa je vršil svoj posel s toliko večjim veseljem, ker je videl, da ga učiteljstvo — do malih izjem! — tako požrtvovalno podpira. V prvi vrsti mi je tu omeniti učiteljstva vseh ljubljanskih mestnih šol, ki se je na odborovo vabilo lani in letos drage volje odkupilo novoletnih voščil našemu društvu v korist in zbiralo prostovoljne mesečne doneske, kar vse je dalo društvu čez 200 K dohodkov. Dalje je priredilo veselico nam v korist: 1. Učiteljstvo v Starem trgu pri Ložu s čistim dohodkom 50 K. 2. Učiteljstvo ilirsko-bistriškega okraja s čistim dohodkom 63-64 K. 3. Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj 50 K kot čisti dohodek „Zavezinega“ koncerta v Celju. In končno nam je hvaležno in pohvalno omeniti naših najmlajših tovarišev in tovarišic, ki so kot abiturijenti priredili našemu društvu v korist „akademijo“, ki se je ne samo krasno in častno izvršila, ampak tudi donesla našemu društvu 100 K. Odkrito pa moramo reči, da smo

se še iz marsikaterega okraja nadejali prireditve takih veselice, a tolažimo se, da kar še ni, se lahko še izvrši. Nadejali smo se tudi, da bodo slavna okrajna učiteljska društva, kakor poprej k Ciril in Metodovi družbi, pristopila sedaj tudi k našemu društvu kot pokrovitelji, ker ti so naša najboljša opora. Žal, da ne moremo dosedaj imenovati niti jednega takega društva! Upamo, da nas slavna društva v prihodnjem letu ne pozabijo!

Naprosili in postavili smo dalje poverjenike za vsak sodni okraj z uljudno prošnjo, da bi nam pridobili kot letne člane vse ondotno učiteljstvo in še kakega prijatelja našega. Iz nekaterih krajev smo dobili v resnici lepe prispevke — iskrena hvala dotičnim poverjenikom! — iz mnogih pa ničesar. In vendar bi moral vsakdo izmed nas imeti toliko stanovske zavednosti in zanosa v sebi, da bi nas podpiral vsaj s članarino 1 gld.! Kolikor bolj se bomo zavedali te svoje dolžnosti napram temu nam toliko potrebnemu in koristnemu društvu, toliko prej nam bo mogoče kaj uspešnega storiti za naše sirote in otroke revnejših tovarišev naših. Zato se pa trdno nadjamo, da nam nihče ne odtegne svoje podpore, da tako z združenimi močmi dosežemo čim prej lepi in blagi namen našega društva.

Hvaležno se moramo spomniti pa tudi svojega sedaj že pokojnega tovariša Leopolda Cveka, ki se nas je še ob svoji skrajni uri spomnil in nam od svojih težko prihranjenih „žuljev“ zapustil 40 K. Tovariši, ohranimo ga v blagem spominu!

Pri tem pa ne smemo pozabiti ljubih in dobrih prijateljev svojih, ki nas tudi letos niso zapustili. Iz mnogih krajev naše domovine so nam prihajali lepi darovi in podpore od posameznikov in od posojilnic. V prvi vrsti pa mi je omeniti g. Karla Florjana, trgovca in posestnika v Kranju, ki je društvu daroval 100 gld. in tako postal tretji pokrovitelj našega društva. Sploh stoji mesto Kranj s svojo okolico vedno še v prvi vrsti naših podpirateljev — ondi imamo vse tri svoje pokrovitelje! — kar kaže, da zna ondotno prebivalstvo ceniti šolo in naše delo. Nakloni nam dobri Bog še mnogo takih prijateljev!

Dalje ne smemo tudi pozabiti naših dnevnikov, ki sta zbirala darove za naše društvo in nas sploh, kjer le mogoče, podpirala.

Vsem tem svojim prijateljem in podpornikom izrekamo tem potem svojo najiskrenejšo zahvalo. Bog plati!

Naše društvo šteje sedaj: 3 pokrovitelje, 1 ustanovnika, 100 rednih članov in 200 podpornikov.

To, gospoda, je naše skromno poročilo o delovanju odborovem v tem minulem letu. Iz njega razvidite lahko, da sta naša najvažnejša zastopa, visoki deželni zbor in slavni občinski zastop deželnega stolnega mesta Ljubljane, pripoznala potrebo, važnost in korist našega konvikta — a nekateri naši „mlačneži“ nočejo do danes še uvideti tega v osebni svoji zaslepljenosti; žalostno! — ter sta nam tudi obljubila izdatne podpore, kadar si društvo opomore toliko, da bode zgraditev poslopja osigurana. Zato pa se oklenimo tega društva z vso svojo dušo, z vsem svojim srcem in delajmo ter zbirajmo zanj v slogi in medsebojnem prijateljstvu, da nam bode mogoče naslednikom svojim zapustiti krasen spomenik stanovske svoje zavednosti, požrtvovalnosti in delavnosti — dogotovljen učiteljski konvikt! Zato rečem: „Trdno dajmo se skleniti, sloga pravo moč rodi!“ Delajmo: „Viribus unitis!“

(Sprejeto z navdušenjem.)

(Konec prih.)